

ת"פ 15467/10/17 - מדינת ישראל נגד תאהני אל עפיפי - לא בעניינה, סוהילה אל עביד, סעדיה מגרבי - לא בעניינה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15467-10-17 מדינת ישראל נ' אל עפיפי ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמות: 1. תאהני אל עפיפי - לא בעניינה

2. סוהילה אל עביד

3. סעדיה מגרבי - לא בעניינה

בשם המאשימה: עו"ד יעל גבעוני

בשם הנאשמת 2: עו"ד ארז צברי

גזר דין - נאשמת 2

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת גניבה בצוותא עם אחרות, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). בהכרעת דין מיום 23.12.18 הורשעה הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום, זאת לאחר ניהול פרשת הוכחות במסגרתה הוגשו ראיות התביעה בהסכמה ללא חקירת העדים ולאחר שהנאשמת ויתרה על פרשת הגנה.

2. כזכור, כתב האישום הוגש נגד 3 נאשמות: תאהני אל עפיפי (להלן: תאהני), הנאשמת וסעדיה מגרבי (להלן: סעדיה). ההליכים נגד תאהני וסעדיה הוטלו לאחר שאלו לא התייצבו לדיונים. בכתב האישום נטען כי ביום 27.9.16 בשעה 11:00 לערך ערכה גב' מרים שהרבני (להלן: המתלוננת) קניות במאפייה בעיר ראשון לציון (להלן: המאפייה). בעת שפנתה המתלוננת לעזוב את המקום עמדו הנאשמת וסעדיה בכניסה למאפייה וחסמו את יציאתה על מנת לאפשר לתאהני לגנוב רכוש מתיקה של המתלוננת. בנסיבות אלה הושיטה תאהני את ידה לעבר תיקה של המתלוננת מבלי שהאחרונה הבחינה בכך, ונטלה מהתיק כסף מזומן בסך 800 ₪. בהמשך עזבו הנאשמות את המקום.

טיועונו הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשמת (עת/1) ממנו עולה כי לחובתה של הנאשמת 3 הרשעות רלוונטיות קודמות: הרשעה אחרונה מיום 23.2.11 בבית משפט השלום בתל אביב (ת"פ 9157/2008) בגין צירוף 3 אישומים בעבירות גניבה (2 אישומים), איומים, תקיפה סתם, החזקת נכס חשוד כגנוב (2 אישומים); הרשעה מיום 10.4.08 בבית משפט השלום בראשון לציון (ת"פ 4490/2007) בגין צירוף 4 אישומים בעבירות גניבה; הרשעה מיום 13.2.08 בבית משפט השלום ברחובות (ת"פ 1298/2007) בגין סיוע לגניבה. בכל הרשעותיה עד כה נגזרו על הנאשמת עונשי מאסר מותנים וקנסות, ללא רכיב מאסר בפועל.

4. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר באירוע מתוכנן, הפנתה לפגיעה בקניינה של המתלוננת, לעברה הפלילי הרלוונטי של הנאשמת, ועתרה לעונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

5. ב"כ הנאשמת הפנה לכך שכל הרשעותיה הקודמות של הנאשמת הן בגין עבירות שבוצעו בשנים 2006-2007, קרי לפני למעלה מעשור. הוא הפנה לחלקה האופרטיבי של הנאשמת באירוע כשלא הייתה זו שהכניסה את ידה לתיקה של המתלוננת. כן הפנה לכך שהנאשמת היא היחידה שנותנת לעת הנוכחית את הדין בגין מעשיה, לאחר שכתב האישום הוטלה בעניינן של שתי הנאשמות האחרות. ב"כ הנאשמת עתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד: מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מעבירות.

הנאשמת בדברה האחרון טענה כי איננה חשה בטוב והוסיפה כי היא סובלת מלחץ דם גבוה ומסכרת.

דיון

6. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגעו מעשיה של הנאשמת הם זכותה של המתלוננת לקניין - להגנה על רכושה, זכותה של המתלוננת לפרטיות וזכותה לביטחון אישי במרחב הציבורי.

7. איני מקבל את טענת הנאשמת לחומרה פחותה של מעשיה נוכח העובדה שהיא לא הכניסה ידה לתיקה של המתלוננת. הנאשמת פעלה בשיתוף פעולה עם שתיים נוספות להגשמת מטרות, גניבת כספה של המתלוננת. מכאן,

תפקידה בחסימת דרכה של המתלוננת איננו פחות בחומרתו מאשר לו הייתה תוחבת את ידה לתיקה של המתלוננת. היא שותפה מלאה בכל חלקי העבירה והורשעה כמבצעת עיקרית שפעלה בצוותא עם אחרות.

8. גם העובדה שההליכים נגד שתי הנאשמות האחרות הותלו מחמת היעדר התייצבות, אין בה כדי להקל בעונשה של הנאשמת. טענת הנאשמת בעניין זה נחזית להיות מעין טענה לאכיפה בררנית, והיא נדחית מכל וכל. בגדרי למעלה מן הצורך אוסיף כי התליית ההליכים בעניין של האחרות אמורה להיות זמנית בלבד, וחזקה על המאשימה כי תפעל לאתרן ולמצות עמן את הדין.

9. בחינת הנסיבות בהן בוצעה העבירה מלמדת על עבירת גניבה ברף חומרה בינוני.

לקולא: מדובר בעבירת גניבה בודדת, לא מתוכננת. אינני מקבל את טענת ב"כ המאשימה כי מעשיה של הנאשמת נעשו לאחר תכנון מוקדם, ולו מהטעם שהדבר לא נטען בכתב האישום (ראו סעיף 40' לחוק העונשין).

לחומרא: אין מדובר בגניבת חפץ שהיה מונח במקום, גניבה מסוג "shoplifting", אלא בחדירה למרחבה הפרטי של המתלוננת. התיק היה מונח על כתפה, צמוד לגופה, באופן שהגנבת הכניסה את ידה לתוך התיק והוציאה ממנו את הכסף. יש בהתנהגות זו כדי לפגוע פגיעה של ממש בתחושת הביטחון האישי של המתלוננת. נתון נוסף לחובת הנאשמת מתבטא בשיתוף הפעולה בינה לבין הנאשמות האחרות, בכך שמדובר בעבירה שבוצעה בצוותא. לא ניתן להתעלם גם מכך שהמגע הפיזי בין הנאשמות והמתלוננת טמן בחובו פוטנציאל להתפתחות אלימה. סכום הכסף שנגנב אף הוא איננו מבוטל - סך של 800 ₪, ועל כך יש להוסיף את העובדה שהכסף לא הוחזר לבעליו.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מגלה כי ככל שמדובר בעבירת גניבה בודדת שבוצעה בהיעדר נסיבות מיוחדות לחומרה, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד עונשי מאסר לתקופה בת מספר חודשים, כזו שלעיתים ניתן לרצותה בדרך של עבודות שירות. ראו ת"פ (שלום רמלה) 51803-05-14 מדינת ישראל נ' חנה באסל, (26.06.2016); ת"פ (שלום ירושלים) 16142-11-14 מדינת ישראל נ' בהא אלדין אבו רמילה, (02.03.2016); ת"פ (שלום תל אביב) 6350-08-14 מדינת ישראל נ' דיקלה כהן, (07.10.2015); ת"פ (שלום רחובות) 27767-03-14 מדינת ישראל נ' איגור גולדין, (19.01.2015); ת"פ (שלום ירושלים) 50201-07-13 מדינת ישראל נ' מוחמד שחאדה, (23.12.2014).

11. בעבירות מהסוג בו הורשעה הנאשמת, כשהגניבה בוצעה בנסיבות מחמירות, מתחמי הענישה מתחילים ברף תחתון של מאסר שניתן לרצותו לעיתים בדרך של עבודות שירות. ראו ע"פ (מחוזי ירושלים) 46215-04-14 אחמד אבו אלהווא (5.2.15); ע"פ (מחוזי ירושלים) 8182-09-11 סעיד אבו נג'מה נ' מדינת ישראל (14.11.11); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 25337-07-11 מדינת ישראל נ' סאמר אבו סביתאן (7.9.11); ת"פ (שלום קריית גת) 13896-01-16 מדינת ישראל נ' מרדכי מנג'ם (26.9.17); ת"פ (שלום ירושלים) 56335-05-15 מדינת ישראל נ' אלפונסו ואח' (18.11.15); ת"פ (שלום ירושלים) 21529-11-14 מדינת ישראל נ' עמאד ג'אבר (8.3.15); ת"פ (שלום ירושלים) 41287-07-13 מדינת ישראל נ' דוד בן חיים (9.10.13).

12. לאחר שנתתי דעתי לעקרון ההלימה המנחה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, והכל במסגרת נסיבות ביצוע העבירה בה הורשעה הנאשמת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שנע בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על כך יש להוסיף רכיבי ענישה בדמות מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

13. בגזירת העונש המתאים לנאשמת יש לשקול נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לזכות הנאשמת נזקפת העובדה כי עברה הפלילי מרוחק, הרשעתה האחרונה היא משנת 2011 בגין עבירות מהשנים 2006-2007. עוד לזכותה של הנאשמת העובדה שמעולם לא ריצתה עונש מאסר, אף לא בדרך של עבודות שירות, מה שעשוי ללמד על חומרת העבירות בהן הורשעה בעברה. מנגד, לא ניתן להתעלם מכך שהרשעותיה הקודמות, כולן כמעט בעבירות רלוונטיות, מה שמלמד כי מדובר לכאורה במי שחזרה לסורה. העובדה שהנאשמת כפרה באשמה וניהלה פרשת הוכחות (קצרה מאד, כאמור) איננה נזקפת לחובתה כמובן, ומנגד היא לא זכאית להקלה הניתנת לנאשמים שמודים, נוטלים אחריות ומביעים צער וחרטה על מעשיהם.

14. בהינתן מכלול הנסיבות סברתי שעונשה של הנאשמת צריך להיקבע ברף הנמוך-בינוני של מתחם הענישה, תוך הטלת עונש מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים.

דא עקא, המאשימה כלל לא ביקשה להשית על הנאשמת עונש מאסר לריצוי בפועל, אלא הסתפקה במאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת. בכך עתרה המאשימה לתוצאה עונשית שחורגת לקולא מהרף הנמוך של מתחם הענישה הראוי. בהינתן הכלל לפיו רק במקרים חריגים ביותר ישית בית המשפט עונש העולה על עתירת המאשימה, קרי בית המשפט לא ישים עצמו קטגור מן הקטגור (ראו תפ"ח (מחוזי חיפה) 44190-08-10 מדינת ישראל נ' ג'בארין (22.5.11)), ומאחר שעניינה של הנאשמת איננו נכנס בגדרי אותם מקרים נדירים, מצאתי עצמי נאלץ לחרוג לקולא ממתחם הענישה אותו קבעתי לעיל, ולאמץ את בקשתה של המאשימה להשתת עונש מאסר צופה פני עתיד. האיזון ייעשה בדמות הטלת קנס ופיצוי משמעותיים שיקרבו את העונש לתוצאה הולמת, גם אם עדיין מקלה מאד. לאיזון בין רכיבי הענישה השונים ראו עפ"ת (מחוזי חיפה) 21675-02-18 עבארי נ' מדינת ישראל (12.4.18), פסק דינו של כבוד הנשיא ר' שפירא.

תוצאה

15. מכל המקובץ לעיל מצאתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר אותם לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון או פשע.

ב. קנס בסך ₪ 6,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.2.19.

לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ג. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 15.1.19.

ד. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת רכוש מסוג עוון או פשע. ההתחייבות תחתם עוד היום, שאם לא כן תרצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשמת יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

ו. מוצג ת/9 (דיסק) מוחזר לידי ב"כ המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, במעמד הנאשמת וב"כ הצדדים.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לעיונה של ראש יחידת התביעות במחוז מרכז, עו"ד יעל מורג.